

בס"ד. משיחת אור ליום ד' ב' שמיני, כ"ו ניסן ה'תנשא.

— ביחידות כללית לאורחים שיחיו —

תרגום מאידית

א. בעמדנו בסמיכות לסיום חודש ניסן, "חודש הגאולה"¹ — שענינו הכללי והעיקרי הוא חג הפסח, "זמן חירותינו"², ע"ש ההודי' להקב"ה על הנסים והנפלאות שהראה בעת יציאת מצרים — ראוי אפוא להתעכב על הנסים והנפלאות שהתרחשו ומתרחשים בשנה זו בתקופה הנוכחית.³

ויתירה מזה: גאולת מצרים "פתחה" את הדרך (הצנור)⁹ ונתנה הכח לחירות וגאולה — ובאופן נסי — של כל בני" במשך כל הדורות וכל הזמנים¹⁰; גאולת מצרים היא הפתיחה והתחלה והיא כוללת¹¹ כל הגאולות (כולל גאולה ש"לאו גאולה דגלות היא אלא שיגאלנו מן הצרות הבאות עלינו כו"¹²), כולל גם — הגאולה האמיתית והשלימה¹³ (שאין אחרי' גלות¹⁴), שעלי' נאמר¹⁵ "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות". ולכן אומרים בהברכה¹⁶ "אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים" (בהמשך

ההנהגה הנסית של הקב"ה בהוציאו את בני" מעבדות לחירות ביציאת מצרים איננה דבר חד-פעמי שאירע רק אז (ביציאת מצרים), אלא "בכל דור ודור (ובכל יום ויום)⁴ חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא [היום]⁴ ממצרים"⁵ [ועד שזה מתבטא במעשה בפועל בליל הסדר, ש"ישב בהסיבה דרך חירות כו"⁶], וכפי שאומרים בהגדה של פסח (בליל הסדר): "לא את אבותינו בלבד גאל הקב"ה ממצרים אלא אף אותנו גאל עמהם"⁷ [ועד ש"אילו לא הוציא הקב"ה את אבותינו ממצרים הרי אנו ובנינו ובני בנינו משועבדים היינו לפרעה במצרים"⁸], ו"לפיכך אנחנו

*

(9) ד"ה כימי צאתך תשי' פיי"ב (סה"מ ע' 164). וראה גם ד"ה זה תשמ"ב (סה"מ מלוקט ח"ב ע' לו ואילך) ס"ג.
(10) וראה גבורות ה' (להמהר"ל) פס"א.
(11) וכן מסעות בני" במדבר העמים (וכן מסעות בני" במשך כל הדורות) נכללים בהמסע ויציאה ממצרים, ולכן נאמר "אלה מסעי בני" אשר יצאו מארץ מצרים", מסעי לשון רבים (אף ש"מארץ מצרים הוא רק יציאה ונסיעה ראשונה שנסעו מרעמסס לסוכות") — ראה לקו"ת מסעי פה, ג ואילך.
(12) ד"שם גאולה עלה" (רש"י ד"ה אתחלתא — מגילה ז, ב).
(13) ואילו זכו היתה גאולת מצרים הגאולה שלימה (ראה ספרי דברים א, ב. הנסמן בלקו"ש ח"ט ע' 346), כפי שאמר בשירת הים "מקדש אד' כוננו ירך ה' ימלוך לעולם ועד" (בשלה טו, זי"ה. ובפרש"י שם), כי גאולת מצרים היא ההתחלה דגאולה השלימה.
(14) מכילתא עה"פ בשלה טו, ב. תוד"ה ד"ה ה"ג ונאמר — פסחים שם. ועוד.
(15) מיכה ז, טו.
(16) בהגש"פ — ממשנה פסחים שם.

- 1) שמור"ר פט"ו, יא.
- 2) נוסח התפלה והקידוש דחה"פ. וראה לקו"ש ח"י"ז ע' 71 ואילך.
- 3) ראה גם מכתב כ"ה אדר ש.ו. (לעיל ע' 1 ואילך).
- 4) נוסח הגש"פ — ממשנה פסחים קטז, ב.
- 5) הוספת אדה"ז בתניא רפמ"ז.
- 6) טוש"ע אר"ח סתע"ב ס"ב. שו"ע אדה"ז שם ס"ז. וראה גם משנה פסחים צט, רע"ב. רמב"ם הל' חו"מ פ"ז ה"רז.
- 7) הגש"פ פיסקא ד"ה בכל דור.
- 8) שם פיסקא ד"ה עבדים היינו.

עאכו"כ לאחר כל (שבעת) שמונת ימי חג הפסח [כפי שזה בחו"ל, ששם נמצאים עתה רוב מנין ובנין דבנין], שב"זמן חירותנו" עצמו הרי הימים אחרונים דחגה"פ הינם דרגת חירות נעלית יותר לגבי הימים הראשונים, וכידוע²³ שהימים הראשונים קשורים בעיקר עם גאולת מצרים, ואילו הימים האחרונים²⁴ — בעיקר עם הגאולה האמיתית והשלימה, שאין אחרי גלות, חירות אפילו בערך החירות דגאולת מצרים, נפלאות אפילו בערך הנפלאות ד"כימי צאתך מארץ מצרים"²⁵.

ומזה נמשך עד לימינו אלה לאחר פסח בסיום וחזרתם חודש ניסן (שגם אז לא אומרים תחנון²⁶, "נוהגין לעשות כולו (כל חודש ניסן) קודש כעין יו"ט"²⁷), ואדרבה — הכל הולך אחר החיתום²⁸.

ובפרט שזה גם בשבוע דפ' שמיני, ובשנה זו — קורין פ' שמיני שמונה פעמים, וידוע הפתגם²⁹ ש"שמיני שמונה שמינה", ששנה שקורין בה שמיני שמונה פעמים תהי' שנה "שמינה" מבורכת בגשמיות וברוחניות — וכעת, בסוף חודש ניסן, עומדים בסיום השמונה פעמים דקריאת פ' שמיני — ששמיני מורה על הנהגה נסית

ובסיום ה"לפיכך הנ"ל): "כן ה' אלקינו כו' יגיענו למועדים כו' בבנין עירך כו' ונודה לך שיר חדש על גאולתנו כו'".

ע"פ האמור לעיל מובן — כיון ש"בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים", ויציאת מצרים ה"ה ההתחלה וכוללת כל הגאולות דבניי — שעל-ידי התבוננות בהנסים והנפלאות דיציאת מצרים אפשר לראות איך שהם משתקפים — "בכל דור ודור", "בכל יום ויום" — בנסים ונפלאות עתה, עי"ז ש"הקדוש ברוך הוא מצילנו מידם"¹⁷ מן ה"עומדים עלינו" "בכל דור ודור", עד — (כפי שזה מביא את) הנסים והנפלאות בגאולה שלימה (שהם בדומה להנסים דיציאת מצרים). וכדלקמן (סעיף ג).

ב. והנהגה נסית זו — שהתחדשה לכל הזמנים בעת יציאת מצרים — ישנה עוד יותר בגלוי בחודש ניסן, אשר "בניסן נגאלו ובניסן עתידין ליגאל"¹⁸, וכידוע שניסן הוא מל' נס¹⁹, ויתירה מזו: ניסן (עם שני נונ"ין) מורה על "נסי נסים"²⁰; ובמיוחד — בחצי השני של החודש, שמתחיל עם חג הפסח (בחמשה עשר בניסן), "זמן חירותנו", ובפרט בקביעות שנה זו — "שנת אראנו נפלאות" — כאשר יום א' דפסח חל ביום השבת, שענינו זמן חירות (בערך לשאר ימי השבוע) — חירות מכל מלאכה (גם מ"מלאכת אוכל נפש" שמתור ביו"ט²¹), ומקבלים הכל מן המוכן (כל מלאכתך עשוי)²²;

(17) הגש"פ פיסקא ד"ה והיא שעמדה.

(18) ר"ה יא, א. שמו"ר שבהערה 1.

(19) ראה מדרש לקח טוב עה"פ בא יב, ב: ניסן שבו נעשו נסים לישראל.

(20) ראה ברכות נו, רע"א ובפרש"י וחדא"ג מהרש"א שם.

(21) בא יב, טז.

(22) מכילתא ופרש"י יתרו כ, ט. טוש"ע או"ח שש"ו ס"ח. שו"ע אדה"ז שם סכ"א.

(23) ראה שיחת אחש"פ (בסעודת הלילה) ה"ש"ת (ספר השיחות ע' 72). תשמ"ח (סה"ש ח"ב ע' 384). לקו"ש ימים אחרונים של פסח שנה זו ס"ה. (24) ובפרטיות יותר — בימים האחרונים עצמם: שביעי של פסח שייך בעיקר לגאולת מצרים, ואחרון של פסח לגאולה העתידה, כמורגש בהפטרות היום, ובאכילת סעודתו של משיח באחרון של פסח [ובפרט בקביעות שנה זו, שהסעודה היתה גם במוצאי שבת קודש, סעודתא דדוד מלכא משיחא] — ראה שיחת אחרון של פסח שנה זו.

(25) ראה אוה"ת נ"ך ח"א עה"פ (ע' תפז). וש"נ.

(26) שו"ע אדה"ז או"ח סתכ"ט ס"ח. וש"נ.

(27) שו"ע אדה"ז שם ס"ט (ממג"א שם סק"ג).

(28) ברכות יב, א.

(29) הובא ונת' בלקו"ש ח"ז ע' 297. שיחת

אתם" 40, ובאופן ד"וינצלו את מצרים" 41, "כלי כסף וכלי זהב ושמלות" 42, עד ש"אף מה שלא היו שואלים מהם היו נותנים להם" 43.

עד — הגמר וסיום דיציאת מצרים בעת קריעת ים סוף, שכן אפילו כשבנ"י יצאו ממצרים הרי המצריים נשאר עדיין בתקפם, עד ש"וירדפו מצרים אחריהם" 44, והי' (שייך) הפחד ומורא ממצרים עליהם; משא"כ על-ידי טביעת מצרים בים, "לא נשאר בהם עד אחד" 45, חוץ מה"אחד", פרעה מלך מצרים (שאח"כ נעשה מלך נינוה) 46 בכדי שיראה את הנסים והנפלאות שהקב"ה עשה לבנ"י.

ד. כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות":

כאור"א יכול לראות בגלוי איך שהנסים דיציאת מצרים משתקפים עכשיו בהנצחון בימינו אלו — הן בעצם הנצחון והן בעיתוי שלו, ובמיוחד — בימים זכאין דחודש ניסן (שענין החירות שבו מודגש עוד יותר בשנה זו, כנ"ל):

עוד לפני חג הפסח — אירע ה"למכה מצרים בכבוריהם", שה"בכורים" דאומות העולם 47 (כולל ממדינת מצרים ומדינות הערביים הסמוכות לה) — כפי החלטת באי"כחם ב"אומות-המאוחדות" ("יונייטעד ניישענס") — נלחמו והיכו את

מהקב"ה 30 (שלמעלה משבעת ימי ההיקף דמעשה בראשית, סדר הטבע 31), ועאכו"כ שמונה פעמים שמיני, שהשנה היא "שמינה" ומלאה בנסים ונפלאות, ובאופן של שומן 32, ש"מפפעע בכולו" 33.

ג. הסדר בגאולת ויציאת מצרים הי' (בכללות):

"התחלת הגאולה והנסים" 34 הי' עם הנס הגדול 35 (עוד לפני חג הפסח) ד"למכה מצרים בכבוריהם" 36, שדוקא בכורי מצרים עצמם היכו את המצריים, ובאופן ד"למכה" דוקא "לא להורג" וכיו"ב), כי הבכורים הרי לא הרגו את כל המצריים (רק חלק מהם), אלא רק היכו אותם ("למכה"). ואדרבה: ב"למכה" ישנה מעלה, שהמצריים עצמם באו אח"כ להכרה בהנסים והם בעצמם מגרשים יהודים ממצרים.

אחר-כך — ביום חמשה עשר בניסן — היתה יציאת מצרים בפועל, ודוקא באופן של "ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם גו" 37, "בשלה פרעה את העם" 38. ובנ"י יצאו בשלימות, "ברכוש גדול" 39, "כספם וזהבם

אחש"פ וש"פ שמיני תשמ"ה. תשמ"ח. ועוד.

30 ראה גם מכתב י"א ניסן ש.ו. לעיל ע' 10

ואילן.

31 ראה שו"ת הרשב"א ח"א ס"ט. הובא ונת' בד"ה ויהי ביום השמיני תרע"ח. תש"ד. תש"ה. ועוד. וראה גם הנסמן במכתב הנ"ל הערה ד"ה בא לידי ביטוי.

32 ראה גם שיחת ערב פסח ש.ו. (לעיל ע' 57)

ס"ד. וש"נ.

33 יו"ד סק"ה ס"ה. וראה חולין צו, רע"א.

34 שו"ע אדה"ז או"ח סת"ל ס"ב.

35 תוד"ה ואותו — שבת פז, ב בשם מדרש

(ראה דעת זקנים מבעה"ת בא יב, ג). טור ושו"ע

אדה"ז או"ח ר"ס תל.

36 תהלים קלו, י. וראה מדרש תהלים שם.

רש"י ומצוד"ד שם.

37 בא יב, לג.

38 ר"פ בשלה יג, יז.

39 לך לך טו, יד. וראה ברכות ט, סע"א

ואילן. הובא בפרש"י עה"ת בא יא, ב.

40 לשון הכתוב — ישעי' ס, ט.

41 בא יב, לו. וראה ברכות שם.

42 בא שם, לה.

43 פרש"י שם, לו, ממכילתא עה"פ.

44 בשלה יד, ט.

45 בשלה שם, כח.

46 ממכילתא עה"פ. מדרש תהלים קו, ה.

פרד"א פמ"ג. מדרש שכל טוב עה"פ. וראה תו"ש

עה"פ אות קפו.

47 והרי כל המלכיות נקראות על שם מצרים

(ב"ר פט"ז, ד).

ועד שהוא גילה כספים ורכוש שהחביא (ועד-עתה לא ידעו כלל שהוא החזיק בהם).

ה. מזה ישנה התשובה ליהודים ששואלים: בעמדנו ב"שנת אראנו נפלאות" – איפוא רואים נסים ונפלאות, ועד בדוגמת הנסים ונפלאות בעת יציאת מצרים ופורים?!

צריכים רק לפתוח את העיניים ולהביט אל המאורעות האחרונות בחלקן האחר של העולם, כפי שהודפס בעיתונים –

רואים בגלוי ממש איך שהתרחשו ומתרחשים נסים ונפלאות (בדוגמת הנסים ביציאת מצרים) לטובת בני ישראל ולטובת העולם כולו, החל מכך ש"למכה מצרים בבכוריהם", בכורי אה"ע עצמם ביטלו את הכח ושליטה של צורר היהודים וצורר כנגד אנשים אחרים (כולל לא-יהודים), והוא מחזיר את מה שלקח, ומשלם את הנזקים, כולל גם – הדברים הגנוזים שהחביא.

ויתירה מזה: הנסים מתרחשים בימות השנה שקשורים במיוחד עם נסים לבנ"י: ימי הפורים – כשאירע הנס ונצחון והגאולה דבנ"י והמפלה דהמן הרשע צורר היהודים (במלכות פרס ומדי), וכן (מיסמך גאולה לגאולה⁴⁹) – ימי חודש ניסן וימי הפסח – גאולת ישראל ממצרים, ובאופן דנסים ונפלאות,

ואדרבה³: נס פורים הי' נס המלוכש בדרכי הטבע⁵⁰, כך שרק ע"י הקשר עם ההתחלה דמלכות אחשורוש עם "בשנת שלוש למלכו"⁵¹ ועם "בשנת שבע

"מצרים", צורר היהודים (מצרים מלשון⁴⁸) "מיצר" לישראל ר"ל,

וביום הפורים שנה זו – "שנת אראנו נפלאות" – אירע הנצחון (כפי שהכריזו אה"ע), והמפלה שלו, באופן ד"למכה כו" (לא "להורג"), ודוקא באמצעות אינם-יהודים ("בכוריהם"), אשר נזפו בו ובזיו אותו, והכריחו אותו להתחרט על פעולותיו עד אז,

והוא הוכרח להודות ולקבל ולקיים את כל הציוויים והוראות שניתנו לו מ"בכוריהם": לשחרר חלק משבויי-המלחמה, וגם לקיים את יתר הדברים שנתבע עלידם.

ולאחמ"כ הי' ההמשך בזה – בחודש ניסן, ובו גופא – בימי הפסח, "זמן חירותנו" – ש"בכוריהם" בה"יוניטד ניישענס" המשיכו בנוזיפה והבוזין שלו:

בימי הפורים ולאחרי זה עדיין לא ידעו מה יהי' בהמשך, עד היכן יבזו ויזיקו אותו, כמה חזק הוא ישאר, עד כמה הוא יצטרך להודות ולשלם, ואיך הוא ימלא אחר כל הדברים, או שהדברים יתבצעו ע"י אחרים; אח"כ בימי חודש ניסן, בימי הפסח – ה"בכוריהם" יצאו בנוזיפה חזקה ובהחלטה למסקנא ותנאים חזקים (נוסף על ההוראות שלפני זה) איך "סאדאם" צריך לנהוג, וגם לראות ולוודאות שהוא יקיים אותם: לשחרר השבויים, להשיב את אשר לקח, ולשלם על הנזקים והזיקות שעשה כעת (וגם על הנזקים שעשה בעבר),

ובהמשך ימי החודש, עד הימים האחרונים של החודש, ניתוסף עוד יותר בהנס – שהוא הסכים להכל, וללא שום פעולה ומלחמה,

(49) מגילה ו, סע"ב.

(50) תו"א מג"א צג, סע"ג ואילך. שם ק, א. ובכ"מ – נסמנו במכתב שבהערה 3 הערה ד"ה

כידוע (לעיל ע' 2).

(51) אסתר א, ג.

(48) ראה תו"א וארא נו, ב ואילך. בשלח סד, א"ב. יתרו עא, ג ואילך. ובכ"מ.

הקודש (והבאתי אתכם אל הארץ גו'⁵⁶), כולל גם – סיוע מהדברים הגנוזים של "מצרים" (כנ"ל ס"ד-ה), שמנצלים גם את זה, עד שחלק מזה – וגם מכספים דמדינות אחרות – מגיע לבנ"י, אחינו בני ישראל שיצאו זה-עתה (ויוצאים כעת) ב"יציאת מצרים", מ"מצרים" (מלשון מיצרים וגבולים⁴⁸) מהמדינה ההיא, בדוגמא כפי שהי' ביציאת מצרים בפעם הראשונה, ש"וינצלו את מצרים", עד ש"אף מה שלא היו שואלים היו נותנים להם", וגם הדברים הגנוזים⁵⁷.

ז. ההוראה מכל הנ"ל מובנת בפשטות:

כשרואים את הנסים שהקב"ה עושה – זה מעורר עוד יותר ביהודי, את ההכרה שהקב"ה הוא בורא העולם ומנהיגו, ושהוא עושה תמיד נסים לבנ"י, ו"הקדוש ברוך הוא מצילנו מידם" מאלה ש"עומדים עלינו" "בכל דור ודור".

ובפרט שהנסים העכשוויים מזכירים ומחזקים את הרגש אצל יהודי "לראות את עצמו כאילו הוא יצא היום ממצרים", וש"לא את אבותינו בלבד גאל הקב"ה ממצרים אלא אף אותנו גאל עמהם" – גאולת מצרים היא ההתחלה והיא כוללת את כל הגאולות (אפילו גם גאולה ד"יגאלנו מן הצרות הבאות עלינו כו'"), כנ"ל,

ולכן נותנים שבח והודאה, "יודו לשמך"⁵⁸, "למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו הוציאנו מעבדות לחירות מיגון לשמחה כו'".

ועוד וגו' עיקר: האופן העיקרי איך מקבל יהודי את הנסים, ופועל שהקב"ה יוסיף בנסים – ע"י זה שהוא מוסיף בלימוד התורה וקיום המצוות בהידור,

למלכותו"⁵² ועם "חודש ניסן בשנת שתים עשרה" למלכותו⁵³ וסעודות אסתר לאחשורוש והמגן⁵⁴ וכו' – לעשות מכל זה המשך וענין אחד ולהתבונן בזה – הכירו בזה את יד ה'. משא"כ במאורעות העכשוויים מתרחשים נסים ונפלאות גלויות, גלויות לא רק לבנ"י, אלא גם לאומות העולם.

ונסים אלו קורים, כאמור, בחודש ניסן, כך שמיום ליום (בחודש ניסן עצמו) נוספים ענינים חדשים, בקשר עם ההחלטה של "בכוריהם" (ב"יוניטעד ניישענס"), ובהסכמה של סאדאם – כפי שהי' בימים אלה בסיום חודש ניסן, חודש הגאולה, ומצפים להמשך בכיוון זה, היום בלילה, או מחר, מחרתיים וכו'.

ו. ענין נוסף בהמאורעות בזמן האחרון שרואים בהם נסים ונפלאות – הוא היציאה של ריבוי יהודים ממדינה ההיא, שהיא בדוגמת יציאת מצרים⁵⁵:

לאחרי ריבוי שנים של הנהגה באופן אחר לגמרי, שיהודים לא יכלו לצאת ממנה – הרי דוקא בשנה זו ובשנה שלפני פתחה מדינה זו את שערי לשחרר יהודים לנסוע לארץ הקודש [ואפילו אם, מאיזו סיבה שתהי', התעכב חלק מהם במדינות אחרות לפי שעה (בארצות הברית או אוסטרלי' וכיו"ב) בקרוב הם יגיעו (ברצון שלם ומתוך שמחה וטוב לבב) לארץ הקודש, יחד עם משפחותיהם].

ועד שהמדינה עצמה מסייעת להם לצאת, בדוגמא כפי שהי' ביציאת מצרים, שתכליתה הי' ללכת לארץ

(52) שם ב, טז.

(53) שם ג, ז.

(54) שם ה, ד ואילך. ז, א ואילך.

(55) וראה לעיל הערה 11, שכל מסעי בני" (גם בזמן הזה) נקראו "אלה מסעי בני" אשר יצאו ממצרים".

(56) וראו ו, ח.

(57) ראה שמור"ר פי"ד, ג. ועוד.

(58) תהלים קמ, די.

וירושלים⁶⁸, עד "שלם", שלימות המנוחה – בגאולה האמיתית והשלימה, ובמילא מובן, שבנ"י מוכנים כבר לכך, ויש להם כבר את ה"לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע" [כמו שהי' בשנת הארבעים לאחר יציאת מצרים, שכימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות].

ואפילו שישנו עוד יהודי שצריך להסביר לו שיראה את הנסים (כיון שהוא עדיין לא מבחין בקיומם) – הרי זה בא באופן קל, בדרכי נועם ובדרכי שלום ובשמחה ובטוב לבב, מספיק שיעוררוהו על כך פעם אחת.

ויה"ר שלא יצטרכו לדבר ולספר אחד לשני על הנסים, כיון שכל אחד יראה ורואה זאת בגלוי, מראה באצבעו ואומר זה⁶⁹, ומכיר ומודה לה' על הנסים,

עד שהוא לא מתבייש לצאת בריקוד בגלל הנסים הגלויים!

כיון שהוא לא משלה את עצמו שאין מה לרקוד ולהרעיש על הנסים שהקב"ה מראה, אלא אדרבא: הוא בא לידי הכרת האמת לאמיתו, א) שהקב"ה מראה נסים גלויים, ו-ב) שצריך להיות על כך בשמחה גדולה.

ובפרט בעמדינו, כאמור, בחודש ניסן, כשכל בני"י הם בדרגת צדיקים [כידוע⁷⁰ החילוק בין חודש תשרי וחודש ניסן, ע"ד החילוק בין עבודת התשובה ועבודת הצדיקים⁷¹], ויש לומר שזהו

כולל – מצות תפילין (שהיא אות וזכר ליציאת מצרים⁵⁹) – והוקשה כל התורה כולה לתפילין⁶⁰ – שע"ז נפעל "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך"⁶¹, עד שאוה"ע מעוררים את בני"י שהצלחתם בעבר ובעתיד (עוד יותר) היא כיון ש"שם ה' נקרא עליך", וגם – "ידור לשמך".

ובלימוד התורה עצמו – במיוחד בלימוד פנימיות התורה, שע"ז נפעל "אתי מר" דא מלכא משיחא⁶², "אראנו נפלאות" בגאולה האמיתית והשלימה.

ונוסף על עבודת עצמו, צריך גם להשפיע על עוד יהודים, ע"י הפצת התורה והיהדות והפצת המענינות חוצה, כולל ובמיוחד – אצל יהודים אלו שיוצאים עתה (ביציאת "מצרים") מהמדינה ההיא.

ח. ויהי רצון שהקב"ה יעזור לכל יהודי שיהי' לו את ה"עינים לראות (ובמילא) אזנים לשמוע" ו"לב לדעת"⁶³ – לראות את "המסות הגדולות אשר ראו עיניך האותות והמופתים הגדולים ההם"⁶⁴, את הנסים הגלויים שקורים בכל יום,

ובפרט שמחזיקים כבר לאחר "ארבעים שנה"⁶⁵ במדבר העמים (דגלות), במצב של "ארבעים שנה) אקוט בדור"⁶⁶, ומחזיקים כבר ב"יבואן אל מנוחתו"⁶⁷, בארץ הקודש

(59) ס"פ בא.

(60) קידושין לה, א.

(61) תבוא כח, י. ברכות ו, סע"א.

(62) אגה"ק הידועה דהבעש"ט – נדפסה בכתר

שם טוב בתחלתו. ובכ"מ.

(63) תבוא כט, ג.

(64) שם, ב.

(65) ולהעיר שכבר עברו ארבעים שנה מעת

הסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר בשנת ה'שי"ת,

כמדובר כמ"פ.

(66) תהלים צה, י.

(67) שם, יא.

(68) פרש"י שם.

(69) ראה תענית בסופה. שמו"ר ספכ"ג. פרש"י

בשלה טו, ב.

(70) ראה סה"מ תרל"ו ח"ב ע' שס. תרנ"ב ס"ע

ג. ועוד.

(71) ובנוגע להדרשים ביתיים יש לומר – שגם

בצדיק ובעל תשובה יש כמה דרגות (צדיק גמור,

שאינו גמור. תשובה מיראה, תשובה מאהבה.

וכיו"ב). או שהם כנגד הדרגות בעבודת הבינוני.

ואכ"מ.

הקודש" ברוחניות "יראה שלם", שלימות היראה⁷⁶.

כפי שרואים זאת בגלוי בקיום מצות המילה⁷⁷, שמקיימים זאת עכשיו אצל כו"כ מאחינו בני ישראל ממדינה היא (שלא קיימו זאת מצד הנסיונות והקשיים), עד שהם מבקשים שלא יעכבו זאת ומיד להכניסם בכריתו של אברהם אבינו, "אחד ה' אברהם"⁷⁸.

ט. ועוד והוא העיקר: שמהשמחה והשירה⁷⁹ על הנסים הגלויים שקורים עכשיו, נבוא תיכף ומיד ממש ל"נודה לך שיר חדש על גאולתנו", בגאולה האמיתית והשלימה, שאז יהיו הנסים והנפלאות הגדולים ביותר, "אראנו נפלאות" (נפלאות – אפילו בערך לנסים ביציאת מצרים),

וכל בני", "בנערינו ובזקנינו ג' בבנינו ובבנותינו"⁸⁰, בכל מקום שהם – בין מהמדינה היא, ובין מאלו שלע"ע התיישבו במדינות אחרות – נלך, "וארו עם ענני שמיא"⁸¹ (ע"ד שטסים במטוס, אבל עוד יותר מהר) – לארצנו הקדושה, בירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית המקדש השלישי.

ומזרזים זאת עוד יותר ע"ז שעושים כל אחד לשליח מצוה לצדקה (ובהוספה

אחד הטעמים למה לא אומרים אז תחנון²⁶ (כיון שלא צריך להגיע אז לזה (תחנון), כמדובר כמה פעמים⁷²), כיון שכל יהודי מתעלה (בבחי" נס, ארים נסי⁷³) לדרגת צדיק⁷⁴, במילא לא צריך להגיע לאמירת תחנון ותשובה על ענינים הפכיים, אלא ישנה אז התשובה באופן ד"לאתבא צדיקא בתויבתא"⁷⁵ (התשובה היא על כך שיכל לעשות את עבודתו באופן נעלה יותר).

וחודש ניסן נותן תוספת כח לכל יהודי ומגביהו עוד יותר למעלה, שאע"פ שמעמדו ומצבו עד עתה ה' גבוה, הוא מתעלה לדרגת נס (למעלה מטבע העולם לגמרי), ויש לו בכח לראות את הנסים של הקב"ה מסביבו.

כפי שרואים זאת במיוחד אצל בני"א שיוצאים (ביציאת מצרים) ממדינה היא, שמבלי הבט על הנסיונות שהם עברו ולחלק מהם לא היתה שייכות גלוי" עם לימוד התורה וקיום המצוות, הרי ריבוי מהם הגיעו לארץ הקודש, ויש להם שייכות לתומ"צ בפועל, גם ע"ז שעוזרים לעוד יהודי בזה, עד שהם עצמם – וילדיהם – נעשים לומדי תורה ומקיימי מצוות בהידור;

ואפילו אלו שלע"ע התיישבו, מסיבות שונות ומשונות, במדינות אחרות, הם עוד יבואו גם לארץ הקודש, כנ"ל. ועוד וגם זה עיקר – שהם כולם באים ל"ארץ הקודש" וב"ירושלים עיר

72 לקר"ש הי"ד ס"ע 401 ואילך. חט"ו ע' 546. ועוד.

73 ישעי' מט, כב. וראה ברכה י"א ניסן שנה זו ס"ט (לעיל ע' 36). וש"נ.

74 ולהעיר מהשייכות למזמור צדיק בתהלים, שמתחילים לומר בחודש ניסן שנה זו. וראה ה"פתיחה" לקובץ י"א ניסן – שנת הצדיק ס"ה ואילך.

75 ראה זח"ג קנ"ג, ב. לקר"ת שמע"צ צב, ב. שה"ש נ, סע"ב. ועוד.

76 ב"ר פנ"ו, י. תוד"ה הר – תענית טז, א. לקו"ת ר"ה ס, ב.

77 ולהעיר מהשייכות דמילה לענין שמיני (שקורין פ' שמיני שמונה פעמים בשנה זו, כנ"ל בפנים) – שמילה (גם שאינה בזמנה) קשורה עם "למנצח על השמינית" (ראה לקו"ת תזריע כ, ד ואילך).

78 יחזקאל לג, כד. וראה רמב"ם ריש ה' ע"ז.

79 וע"ד שבני"א אמרו שירת הים על הנס דקרי"ס וטביעת מצרים בים (ובאריכות הפרטים). ואומרים שירת הים בכל יום בתפלה – טור או"ח סנ"א. שו"ע אדה"ז שם ס"א. – וראה זח"ב נד, ב.

80 בא יו"ד, ט.

81 דניאל ז, יג. סנהדרין צח, א.

מדילי), ד"גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה"⁸². ובפרט בבית הכנסת ובית המדרש ובית מעשים טובים — בית משולש — של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו. והקיצו ורננו שוכני עפר⁸³, והוא וכל בני ביתו נשמות בגוף בתוכם, יחד עם כל בני" מכל הדורות,

ולוקחים לארץ הקודש את ביהכנ"ס וביהמ"ד וכל בתי כנסיות ובתי מדרשות⁸⁴,

ועוד והוא העיקר: לא עכבן אפילו כהרף עין⁸⁵, יראה אל אלקים בציון⁸⁶, בנערינו ובזקנינו בכנינו ובבנותינו.

(84) מגילה כט, א.

(85) מכילתא ופרש"י בא יב, מא.

(86) תהלים פד, ח.

(82) ב"ב יו"ד, א. וראה תניא פל"ז (מה, ב).

(83) ישע"י כו, יט.

